

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 44)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	11. oktober 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 12. oktober 2001 – dagsordenspunkt ekstraordinært rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. oktober 2001 – vedlægges Justitsministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Kære<DOCUMENT_START> udenrigsminister.

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg sendes vedlagt aktuelle notater vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. oktober 2001.

Det bemærkes, at de aktuelle notater ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

<DOCUMENT_START>

<DOCUMENT_START>Oversigt over aktuelle notater vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. oktober 2001.

Side:

2-7	Dagsordenspunkt 1	Rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.
8-13	Dagsordenspunkt 2	Rammeafgørelse om strafferetlige foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af terrorisme.

Vedrørende: *Rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem Den Europæiske Unions medlemsstater*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

• **Baggrund.**

Det følger af artikel 29 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det følger endvidere af artikel 29, at dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, især terrorisme, menneskehandel og overgreb mod børn, ulovlig narkotikahandel og ulovlig våbenhandel, korruption og svig, gennem tættere samarbejde mellem medlemsstaternes retlige og andre kompetente myndigheder.

Efter TEU artikel 31, litra a og b, omfatter det strafferetlige samarbejde bl.a. initiativer til fremme af samarbejdet vedrørende retspleje og fuldbyrdelse af afgørelser samt lettelse af udlevering mellem medlemsstaterne.

Endelig følger det af TEU artikel 34, stk. 2, litra b, at Rådet på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed kan vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til de tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelse. De indebærer ikke uimiddelbar anvendelighed.

Den 10. marts 1995 vedtog Rådet en konvention om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i EU, ligesom Rådet den 27. september 1996 vedtog en konvention om udlevering mellem EU's medlemsstater.

På sit møde i december måned 1998 godkendte Det Europæiske Råd en handlingsplan udarbejdet af Rådet og Kommissionen med henblik på gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Et af formålene med planen er, at der gennem fælles handling inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde skal iværksættes en intensiveret indsats for bl.a. at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet, navnlig terrorisme, menneskehandel, overgreb mod børn, ulovlig våbenhandel, korruption samt svig.

Målet skal bl.a. nås gennem et tættere samarbejde mellem medlemslandenes politimyndigheder og de retlige myndigheder.

I forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 blev rammerne for det fremtidige arbejde med henblik på gensidig anerkendelse af kendelser og domme i straffesager fastlagt, jf. konklusionernes pkt. 35, der har følgende indhold:

"35. På det strafferetlige område opfordrer Det Europæiske Råd medlemsstaterne til snarest at ratificere EU-udleveringskonventionerne fra 1995 og 1996. Det finder, at den formelle udleveringsprocedure bør afskaffes medlemsstaterne imellem for så vidt angår personer, der unddrager sig straffuldbyrdelse efter at være blevet endeligt domfældt, og erstattes af en overførelse af sådanne personer under overholdelse af artikel 6 i TEU. Der bør ligeledes overvejes hurtige udleveringsprocedurer, uden at dette berører princippet om retten til en retfærdig rettergang. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag herom på baggrund af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen."

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 20. november 2000 godkendte Rådet et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.

Det følger af programmet, at medlemsstaterne skal undersøge mulighederne for – i det mindste for så vidt angår de groveste lovovertrædelser – at indføre en udleveringsordning, som skal bygge på princippet om anerkendelse og øjeblikkelig fuldbyrdelse af den arrestordre, som den anmodende retsmyndighed har afgivet. Ordningen skal især fastsætte, på hvilke betingelser arrestordren vil udgøre et tilstrækkeligt grundlag for, at de anmodede kompetente myndigheder kan udlevere den pågældende person, således at der kan skabes et fælles retsområde for udlevering.

Endvidere har stats- og regeringscheferne i en erklæring af 14. september 2001 i forbindelse med terrorhandlingerne i USA den 11. september 2001 opfordret til en styrkelse af samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme, herunder ved vedtagelsen af foranstaltninger med henblik på gensidig anerkendelse af anholdelsesbeslutninger.

På denne baggrund har Kommissionen den 19. september 2001 fremsat et forslag til en rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem medlemsstaterne (KOM(2001) 522).

På det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001 orienterede Kommissionen om forslaget til rammeafgørelse. I konklusionerne fra det ekstraordinære rådsmøde er det anført, at forhandlingerne om rammeafgørelsen skal fremskyndes mest muligt, således at Rådet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6. – 7. ber 2001 kan nå til betydelig politisk enighed om forslaget.

Herudover er det i konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 21. september 2001 anført, at Det Europæiske Råd i tråd med konklusionerne fra Tampere tilslutter sig indførelsen af en europæisk arrestordre. Det fremgår endvidere af konklusionerne, at arrestordren skal træde i stedet for den nuværende ordning for udlevering mellem medlemsstaterne.

Det forventes, at det belgiske formandskab på det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. oktober 2001 vil orientere om status for forhandlingerne om forslaget til rammeafgørelse. Det forventes endvidere, at Rådet vil få lejlighed til at drøfte anvendelsesområdet for rammeafgørelsen.

• Indhold.

Kommissionens forslag til rammeafgørelse, der er fremsat i medfør af TEU artikel 29, artikel 31, litra a og b, og artikel 34, stk. 2, litra b, har til formål at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse inden for

udleveringsområdet med henblik på at smiddiggøre og effektivisere udleveringsprocedurerne mellem medlemslandene. Der foreslås derfor indført en europæisk arrestordre, som sk al erstatte de traditionelle anmodninger om udlevering mellem medlemslandene.

Grundtanken i forslaget er, at når en judiciel myndighed i et medlemsland anmoder om at få overgivet en person med henblik på strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, skal denne afgørelse automatisk kunne anerkendes og fuldbyrdes i alle medlemsstater. Det vil efter forslaget kun i begrænset omfang være muligt at nægte at imødekomme en europæisk arrestordre.

Kommissionens forslag til rammeafgørelse er opdelt i følgende ni kapitler:

Kapitel I (artikel 1 – 6): Almindelige principper, herunder anvendelsesområde.

Kapitel II (artikel 7 – 25): Procedure

Kapitel III (artikel 26 – 32): Grunde til at nægte fuldbyrdelse

Kapitel IV (artikel 33 – 34): Grunde til at afvise overgivelse

Kapitel V (artikel 35 – 42): Særlige tilfælde

Kapitel VI (artikel 43 – 44): Forholdet til andre retlige instrumenter

Kapitel VII (artikel 45 – 48): Gennemrejse, fremsendelse, sprog og udgifter

Kapitel VIII (artikel 49): Beskyttelsesklausul

Kapitel IX (artikel 50 – 53): Almindelige og afsluttende bestemmelser

Et grundnotat, der gennemgår de centrale bestemmelser i forslaget, vil i løbet af kort tid blive oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.

På det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. oktober 2001 vil Rådet imidlertid alene skulle drøfte forslagets artikel 2, der vedrører rammeafgørelsens anvendelsesområde.

Efter artikel 2 kan en europæiske arrestordre udstedes med henblik på:

1. fuldbyrdelse af en endelig dom i en straffesag eller en udeblivelsesdom, der medfører frihedsberøvelse, eller en sikkerhedsforanstaltning af mindst fire måneders varighed i udstedelsesstaten (straffuldbyrdelse)

1. fuldbyrdelse af andre eksigible retsafgørelser i straffesager, der medfører frihedsberøvelse og vedrører en lovovertrædelse, der straffes med frihedsberøvelse, eller en sikkerhedsforanstaltning af mindst tolv måneders varighed i udstedelsesstaten (strafforfølgning).

Bestemmelsen indebærer således, at en europæiske arrestordre i lighed med de gældende regler om udlevering af lovovertrædere kan udstedes både med henblik på fuldbyrdelse af en dom og med henblik på strafforfølgning.

Efter forslaget skal den lovovertrædelse, der ligger til grund for den europæiske arrestordre, alene være strafbar efter lovgivningen i det land, der udsteder arrestordre. Princippet om dobbelt strafbarhed vil derfor efter forslaget ikke længere finde anvendelse på udlevering af lovovertrædere mellem medlemsstaterne. Strafferammekravet i forslaget til artikel 2 svarer til de regler, der gælder efter den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering.

Med henblik på at lette afskaffelsen af kravet om dobbelt strafbarhed foreslås det imidlertid i artikel 27, at enhver medlemsstat kan udarbejde en udtømmende liste (negativ liste) over handlinger, for hvilke den på forhånd afviser at fuldbyrde en europæisk arrestordre. Listen kan udelukkende omfatte handlinger, der ikke er strafbare i den medlemsstat, som udarbejder listen.

Endvidere kan de judicielle myndigheder i fuldbyrdelseslandet efter artikel 28 afvise at fuldbyrde en europæiske arrestordre, der er udstedt for en handling, som ikke betragtes som en lovovertrædelse i fuldbyrdelseslandet, og som end ikke delvist er begået på udstedelseslandets område. Denne bestemmelse gør det således muligt for medlemslandene at afslå fuldbyrdelse, når et andet medlemsland udøver en eksterritorial strafferetl ig kompetence.

- **Europa-Parlamentet.**

Forslaget til rammeafgørelse er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse vedrørende forslaget.

- **Høring.**

Forslaget vil tillige med et grundnotat om forslaget blive sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Forslaget har ikke været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet. Det er i præamblen til forslaget anført, at rammeafgørelsen ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at smidiggøre udleveringsprocedurerne mellem medlemslandene.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Der vil i løbet af kort tid blive udarbejdet et grundnotat om forslaget til rammeafgørelse. Grundnotatet vil indeholde en gennemgang af de centrale bestemmelser i forslaget og en redegørelse for de relevante dele af dansk ret samt forslagets lovgivningsmæssige konsekvenser. Det er ikke muligt allerede på nuværende tidspunkt at redegøre for de lovgivningsmæssige konsekvenser af forslaget til rammeafgørelse.

Hvis anvendelsesområdet fastlægges som foreslået af Kommissionen, og kravet om dobbelt strafbarhed i den forbindelse afskaffes, vil rammeafgørelsen allerede af denne grund få lovgivningsmæssige konsekvenser i Danmark.

Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.**

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene den 18. september 2001. De konklusioner, der blev vedtaget på det ekstraordinære rådsmøde, er oversendt til udvalgene den 21. september 2001.

Gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999, herunder de dele af konklusionerne, der vedrører gensidig anerkendelse af retsafgørelser, har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober og den 2. december 1999. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene henholdsvis den 20. og 18. november 1999.

Programmet for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager har været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november – 1. december 2000. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene den 16. november 2000.

Vedrørende: Rammeafgørelse om strafferetlige foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af terrorisme.

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund.

Det følger af artikel 29 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det følger endvidere af artikel 29, at dette mål skal nås ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, herunder særligt terrorisme.

Efter TEU artikel 31, litra e, omfatter det strafferetlige samarbejde mellem EU-landene bl.a. gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene for organiseret kriminalitet, terrorisme og ulovlig narkotikahandel.

Endelig følger det af TEU artikel 34, stk. 2, litra b, at Rådet på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed kan vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til de tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelse. De indebærer ikke u middelbar anvendelighed.

På det Europæiske Råds møde i Wien i december måned 1998 godkendte stats- og regeringscheferne en handlingsplan for gennemførelsen af Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det fremgår af punkt 18 i handlingsplanen, at bl.a. terrorisme bør være omfattet af et mindstemål af regler for, hvad der udgør en strafbar handling, og at retsforfølgelsen bør foregå med samme intensitet overalt i EU.

På denne baggrund har Kommissionen den 19. september 2001 afgivet et forslag til en rammeafgørelse om strafferetlige foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af terrorisme (KOM(2001) 521 endelig).

På det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001 orienterede Kommissionen om forslaget til rammeafgørelse om strafferetlige foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af terrorisme. Rådet nåede i den forbindelse til enighed om, at Rådets forhandlinger om forslaget til rammeafgørelse skal fremskyndes mest muligt, således at Rådet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 6.- 7. december 2001 kan nå til betydelig politisk enighed om forslaget.

Herudover er det i konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 21. september 2001 anført, at Det Europæiske Råd i tråd med konklusionerne fra Tampere tilslutter sig fastlæggelse af en fælles definition af terrorisme.

På det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 16. oktober 2001 forventes det belgiske formandskab at orientere om status for forhandlingerne om forslaget til rammeafgørelse.

• Indhold.

Retsgrundlaget for forslaget til rammeafgørelse er TEU artikel 29, artikel 31, litra e) og artikel 34, stk. 2, litra b).

Formålet med rammeafgørelsen er ifølge artikel 1 at fastsætte mindsteregler for, hvad der udgør strafbare handlinger i forbindelse med terrorisme samt at sikre strafferetlige sanktioner, der afspejler grovheden af disse handlinger.

I artikel 2 fastsættes anvendelsesområdet for rammeafgørelsen. Det fremgår således af artikel 2, at terrorhandlinger, der begås eller forberedes helt eller delvist i en medlemsstat, der begås af en person, som er statsborger i en medlemsstat, til gavn for en juridisk person med hjemsted i en medlemsstat samt terrorhandlinger, der begås imod en medlemsstats institutioner eller befolkning, er omfattet af rammeafgørelsen.

Efter artikel 3 skal medlemsstaterne betragte en række nærmere opregnede handlinger, som terrorhandlinger, når de begås forsætligt af enkeltpersoner eller grupper mod et eller flere lande, deres institutioner eller befolkning med henblik på at true dem og i alvorlig grad forstyrre eller ødelægge de politiske, økonomiske eller sociale strukturer.

Blandt de opregnede handlinger er manddrab, vold, bortførelse eller gidseltagning, afpresning, tyveri, røveri, ulovlig tilegnelse eller hærværk mod stats- og regeringsfaciliteter, offentlige transportmidler og infrastrukturer, fremstilling, besiddelse, erhvervelse, transport eller levering af våben eller sprængstof samt udslip af forurenede stoffer eller forårsagelse af brande, eksplosioner eller oversvømmelser, der bringer mennesker, dyr eller miljøet i fare, forstyrrelse eller afbrydelse vand- eller elforsyningen eller andre grundlæggende ressourcer, angreb ved påvirkning af edb-systemer, samt trusler om at ville begå de handlinger.

Blandt de opregnede handlinger er endvidere ledelse af en terroristgruppe samt fremme af, støtte til og deltagelse i en sådan gruppe.

En terroristgruppe defineres i artikel 3, stk. 2, som en struktureret sammenslutning af en vis varighed, bestående af mere end to personer, som handler i forening med henblik på at begå terrorhandlinger som omhandlet ovenfor.

Efter artikel 4 forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at også forsøg på og medvirken til de i artikel 3 nævnte lovovertrædelser kan straffes.

Artikel 5 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at strafferammen for terrorhandlinger, der indebærer manddrab, som minimum er fængsel indtil 20 år, mens strafferammen for terrorhandlinger, der består i at lede en terroristgruppe, som minimum skal være fængsel indtil 15 år.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at strafferammen for terrorhandlinger, der indebærer bortførelse, gidseltagning, fremstilling, besiddelse, erhvervelse, transport eller levering af våben eller sprængstof, udslip af forurenede stoffer eller forårsagelse af brande, eksplosioner eller oversvømmelser, som bringer mennesker, dyr eller miljøet i fare eller forstyrrelse eller afbrydelse af vand- eller elforsyningen eller andre grundlæggende ressourcer, som minimum er fængsel indtil 10 år.

Herudover skal medlemsstaterne sikre, at strafferammen for terrorhandlinger, der indebærer fremme af, støtte til eller deltagelse i en terroristgruppe, som minimum er fængsel indtil 7 år, mens strafferammen for terrorhandlinger, der indebærer ulovlig tilegnelse eller hærværk mod stats- og regeringsfaciliteter, offentlige transportmidler og infrastrukturer, eller angreb ved påvirkning af edb-systemer, skal være fængsel indtil 5 år.

Endelig forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at strafferammen for terrorhandlinger, der indebærer anvendelse af vold, afpresning, eller trusler om at ville begå terrorhandlinger, som minimum er fængsel indtil 2 år.

Efter artikel 5, stk. 2 og 3, forpligtes medlemsstaterne endvidere til at sikre, at der i forbindelse med den i artikel 3 og 4 omhandlede adfærd kan idømmes supplerende eller alternative sanktioner i form af samfundstjeneste, fratagelse af borgerlige eller politiske rettigheder, helt eller delvis offentliggørelse af en dom samt bøder.

Det fremgår af artikel 6, at medlemsstaterne skal sikre, at de i artikel 5 omhandlede straffe og sanktioner kan skærpes, hvis terrorhandlingen er begået med særlig hensynsløshed, påvirker et stort antal personer, er af særlig farlig og vedvarende art eller begås mod bl.a. statsoverhoveder, ministre og andre internationalt beskyttede personer, folkevalgte parlamentsmedlemmer, domstolene eller politiet.

Medlemsstaterne forpligtes efter artikel 7 til at sikre, at de i artikel 5 opregnede sanktioner kan nedsættes, hvis gerningsmanden opgiver sin kriminelle aktivitet og har ydet myndighederne bistand med henblik på efterforskningen eller retsforfølgningen af den strafbare handling eller med henblik på at forebygge yderligere terrorhandlinger.

Artikel 8 indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsen, i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor f.eks. utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de nævnte lovovertrædelser.

Ifølge artikel 9 er medlemslandene forpligtede til at sikre, at der overfor juridiske personer kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionelle og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller andre

sanktioner som f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud og forbud mod at udøve kommerciel virksomhed.

Artikel 10 indeholder bestemmelser om straffemyndighed, og artikel 10 forpligter bl.a. medlemsstaterne til at etablere straffemyndighed, når lovovertrædelsen er begået helt eller delvist på medlemsstatens territorium. Herudover følger det af artikel 10, at en medlemsstat kan vælge at lade sin straffemyndighed omfatte tilfælde, hvor gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, hvor lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, der har sit hovedsæde på den pågældende medlemsstats territorium, eller hvor handlingen er begået mod medlemsstatens institutioner eller befolkning.

I artikel 11 fastsættes, at en medlemsstat, som i henhold til national ret ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at etablere straffemyndighed med hensyn til de i artiklerne 2 og 3 nævnte handlinger, når disse begås af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens område.

Det følger af artikel 12, at medlemsstaterne – i overensstemmelse med gældende konventioner samt multi- og bilaterale aftaler – i så vid udstrækning som muligt skal yde hinanden bistand i forbindelse med efterforskningen og retsforfølgningen af terrorhandlinger. I tilfælde, hvor flere medlemsstater måtte have straffemyndighed med hensyn til en lovovertrædelse, der er omfattet af rammeafgørelsen, skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger for at koordinere deres videre handlinger med henblik på at sikre en effektiv retsforfølgning.

Efter artikel 13 skal medlemsstaterne råde over operationelle kontaktpunkter med henblik på udveksling af oplysninger eller anden formidling af kontakt mellem medlemsstaterne med henblik på gennemførelsen af forslaget til rammeafgørelse.

I henhold til artikel 14 skal medlemsstaterne sikre, at efterforskning eller retsforfølgning, i det mindste i de tilfælde, hvor der er territorial straffemyndighed, ikke er betinget af, at den forurettede har indgivet anmeldelse.

Medlemsstaterne skal efter artikel 15 senest den 31. december 2002 have gennemført de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre rammeafgørelsen i national ret, og rammeafgørelsen træder efter artikel 16 i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

Kommissionens forslag indeholder bestemmelser, som definerer de strafbare forhold i forbindelse med terrorisme og forpligter medlemsstaterne til at kriminalisere disse forhold, herunder forsøg og medvirken i relation til de strafbare forhold.

Retsgrundlaget for Kommissionens forslag til rammeafgørelse er TEU artikel 29, artikel 31, litra e) og artikel 34, stk. 2, litra b).

Forslaget til rammeafgørelse indeholder endvidere bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at de strafbare forhold i forbindelse med terrorisme som minimum er undergivet nærmere opregnede strafferetlige sanktioner.

Herudover indeholder forslaget til rammeafgørelse bestemmelser vedrørende straffeskærpende og strafreducerende omstændigheder.

Endvidere indeholder forslaget bestemmelser om juridiske personers strafansvar samt om medlemsstaternes straffemyndighed.

- **Europa-Parlamentet.**

Forslaget til rammeafgørelse er forelagt for Europa-Parlamentet, der imidlertid endnu ikke har afgivet udtalelse vedrørende forslaget.

- **Høring.**

Forslaget til rammeafgørelse vil tillige med et grundnotat om forslaget blive sendt i høring hos relevante myndigheder og organisationer inden for kort tid.

- **Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.**

Sagen har ikke været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde.

- **Subsidiaritetsprincippet.**

Forslaget til rammeafgørelse ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.**

Der vil i løbet af kort tid blive udarbejdet et grundnotat om forslaget til rammeafgørelse. Grundnotatet vil indeholde en gennemgang af de centrale bestemmelser i forslaget og en redegørelse for dansk ret. Det er ikke muligt allerede på nuværende tidspunkt at redegøre for de lovgivningsmæssige konsekvenser af forslaget til rammeafgørelse.

Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.**

Forslaget har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 20. september 2001. Aktuelt notat blev oversendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg den 18. september 2001.

Gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. – 16. oktober 1999 har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg til orientering forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 29. oktober og den 2. december 1999. Aktuelle notater blev oversendt til udvalgene henholdsvis den 20. oktober og 18. november 1999.